

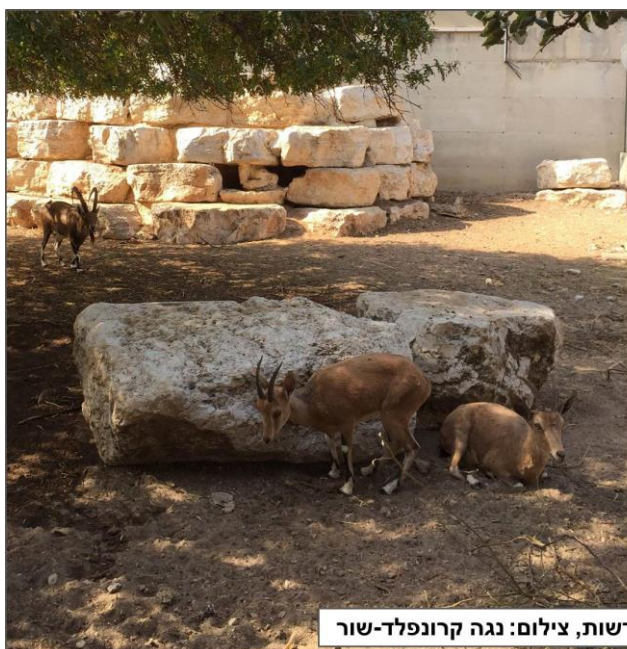

חדשות הגן הזואולוגי

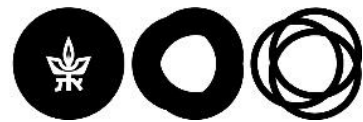

דיירים חדשים בגן

🚩 **לעדר היעלים** הוותיק שלנו, המונה ארבעה זכרים ונקבה יחידה שכבר שנים מספר לא התייחמה, הצטרפו שתי נקבות צעירות, אחת מהן אולי בתחילת היריון. ארבעת הזכרים קיבלו את פניהן של שתי הנקבות החדשות בהתרגשות רבה, ושני הזכרים המבוגרים ביותר החלו בקרבות קרניים, כשהם בוחנים מחדש את המדרג ההיררכי ביניהם. אין ספק ששתי היעלות הצעירות הכניסו חיים חדשים לעדר המנומנם.

ימין: יעלים זכרים בקרב קרניים, שמאל: שתי היעלות החדשות, צילום: נגה קרונפלד-שור

הנוטריה בביתה החדש, צילום: נגה קרונפלד-שור

בסוף הקיץ הגיעה אלינו **נוטריה בוגרת**, שנאספה על ידי פקח רשות הטבע והגנים בעמק החולה יחד עם נוטריות נוספות. קבוצת הנוטריות נאספה לצורכי מחקר, אולם אחת מהן לא הסתדרה עם שאר חברותיה ולכן הועברה אלינו. הנוטריה שוכנה בחצר התנינים לשעבר, ובתחילה הסתתרה בסבך. עם הזמן היא התרגלה לביתה החדש, הפסיקה להסתתר וכעת אפשר לראות אותה מטיילת ושוחה. אנו מקווים להביא לה נוטרייה זכר בקרוב, כך שלא תחיה לבדה.

משפצים ומתחדשים

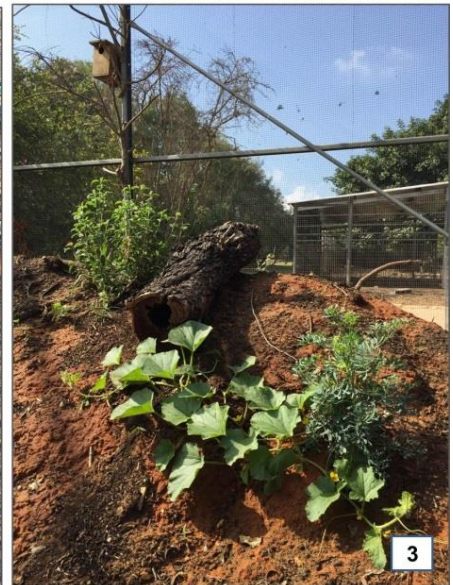
מבין תושביה של צפריית החורש בולט במיוחד הנרי, **הבולבול הידידותי**, המקבל את פניהם של הנכנסים לצפרייה. הנרי אוהב לעמוד על כתפיהם של המבקרים ואוהב עוד יותר לנקר את נקודות החן והתכשיטים שלהם. זמן קצר לאחר שהגיע הנרי אל הצפרייה גילינו אותו, להפתעתנו הרבה, ללא נוצות זנב! החשד הראשוני נפל על זעמן שחור צעיר, חלק מהאוכלוסייה הטבעית של האזור, שמצא את דרכו אל תוך הצפרייה, עבר לחיות באחד הגזעים המוטלים על אדמת הצפרייה ולעתים יוצא להשתזף בשמש ליד גזע העץ שלו. אבל ייתכן שהאחראי על מעשה הזנב הוא דווקא אחד המבקרים בצפרייה, שכאשר עמד הנרי על כתפו, ניסה להחזיק בו ונשאר עם נוצות הזנב בידו. אולם אל דאגה, נוצות הזנב החלו לצמוח שוב וכושר תעופתו של הנרי לא נפגע.

הבולבול הנרי מגלה עניין, צילום: אילאיל פרת

✚ **מי עוד חי בצפריית החורש?** בבריכת החורש שוחים דגי גמבוזיה ואמנוני הגליל וגם כמה קרפדות; על אדמת החורש מטיילים כעשרים צבי יבשה וכן חרדונים מצויים; בסבך הצמחייה אפשר לפגוש אנפה גמדית, קוקייה, תורית זנבנית, תור מצוי, צוצלת, מלכישליו וסבכי קוצים חסר עין וחסר כנף, שהגיע אלינו לאחר טיפול בבית החולים לחיות בר ואין אפשרות להחזירו לטבע. מי שמתבונן אל תוך סבך הצמחייה יוכל לראות את מגוון המחסות ושולחנות ההאכלה המיועדים לעופות ולצבים.

1. צלחת האכלה מוסתרת ומוגבהת; 2. דגים בבריכת החורש; 3. גזע העץ, משכנו של הזעמן השחור;
4. צב יבשה מטייל על אדמת החורש, צילומים: אילאיל פרת

דו-קיום בין מגלנים מצויצים לשחפים לבני-עין, צילום: אילאיל פרת

סככת החזירים החדשה, צילום: אילאיל פרת

✚ מרחב גדול ומרווח לכל עופות המים

לפני שנה, [בסתיו 2016](#), חיברנו את המתחם שעמד לרשותם של הכפנים עם זה של השחפים לבני-העין, במטרה לאפשר לכולם מרחב גדול משותף אחד. כעת המשכנו וחיברנו את חצר המגלנים המצויצים עם המרחב הגדול של עופות המים האחרים. בינתיים פתחנו רק פתח קטן, כדי לבחון את הדינמיקה בין המגלנים המצויצים לבין שאר עופות המים. לאחר שראינו שכולם מנצלים את כל השטח העומד לרשותם ולא מתקיימות אינטראקציות שליליות, נוריד בקרוב את כל הרשת המפרידה, כך שיווצר מרחב אחד, גדול מאוד. המטרה היא, בסופו של דבר, ליצור צפרייה גדולה ומרווחת, המאפשרת כניסת קהל וצפייה בעופות מקרוב, אך ללא הפרעה למהלך חייהם התקין.

✚ סככת חזירים חדשה: הודות לתרומה

שהתקבלה מתורמת פרטית, המעוניינת לתרום לקידום רווחת בעלי החיים בגן, הוקמה סככה חדשה לחזירים. הסככה תאפשר יצירת אזור גדול במתחם החזירים, שיישאר תמיד יבש, גם בימים של גשם.

מה עוד חדש בגן?

✚ **השחפים לבני-העין** התרבו גם השנה, אולם בעקבות ניסיונו המר בשנים קודמות, אז גילינו שחלק גדול מהגוזלים נעלמים בין היום הראשון ליום השלישי לחייהם, התחלנו לגדל את הגוזלים הצעירים בגדרה מוגנת בתוך חצר ההורים. בתקופת הגידול בגדרה מואכלים הגוזלים על ידי המטפלים, אולם רואים מקרוב את כל בני הלהקה. כך, כשהם גדלים מעט ומשחררים מהגדרה, הם משתלבים בלהקת הבוגרים בקלות. עקב ההאכלה על ידי המטפלים, הגוזלים אינם חוששים מבני אדם ושמחים להתקרב לכל מי שנכנס אל החצר, כפי שאפשר לראות בתמונה שצולמה על ידי ענת גל, בהמשך החדשות, בידיעה על חוג הצפרות.

בגינת צמחי הבר, צילום: אילאיל פרת

הצבים מתחממים בשמש, צילום: רון אלעזרי-וולקני

✚ **בגינת פרחי הבר** שבכניסה לגן נשתלו מגוון פקעות של צמחי בר, ביניהן אירוס ארם-נהריים, חצב מצוי, חבצלת החוף, בן-חצב יקינטוני, שום תל-אביב, שום נטוי, סיפן התבואה ורקפת. אחרי הגשם נזרע זרעים של פרחי בר נוספים. כדי שגינת צמחי הבר תישאר ירוקה ויפה, כל הצמחים בגינת פרחי הבר הם צמחים שאינם נאכלים על ידי בעלי החיים המשוטטים בגן באופן חופשי.

✚ **בריכת הצבים** היא ביתם של 47 צבים אדומי-אוזן שקיבלנו באמצע יוני. הצבים ישמשו למגוון מחקרים על הפיזיולוגיה וההתנהגות של צבים פולשים. כפי שאפשר לראות מהתמונה, הצמחים בבריכת הצבים, הן על גדותיה והן בתוכה, התאקלמו היטב ומספקים כיסוי המגן מפני התפתחות יתושים וכן מקומות צל מרובים.

✚ **האם הצצתם אל חצר היעלים או אל השפנים ותהיתם מה פשר פתחי המחילות באדמה? זהו**

ביתם החדש של כמה מהפסמונים שלנו, שנהנים מהמרחב החדש העומד לרשותם. בגן הזואולוגי מתקיימים מחקרים רבים על פסמונים, ולכן אנחנו מגדלים פסמונים רבים, כעתודת מחקר. חלק מהם חולקים כעת את המרחב עם יעלים או שפנים, במטרה לבדוק האם מתאים לפסמונים לחיות

פסמונים בביתם החדש, צילום: אילאיל פרת

בתנאי חוץ חצי-טבעיים. עם הזמן למדו חלק מהפסמונים לצאת מחצר היעלים ולחזור אליה, כנראה דרך הפתח שבתחתית דלת הכניסה, אולם אחת הנקבות הגדילה לעשות: היא חזרה אל החדר שבו נולדה, ליד חדר האוכל של העובדים, ושם עברה לגור בקופסת קרטון ליד דלת החדר.

כמה מילים לזכרם...

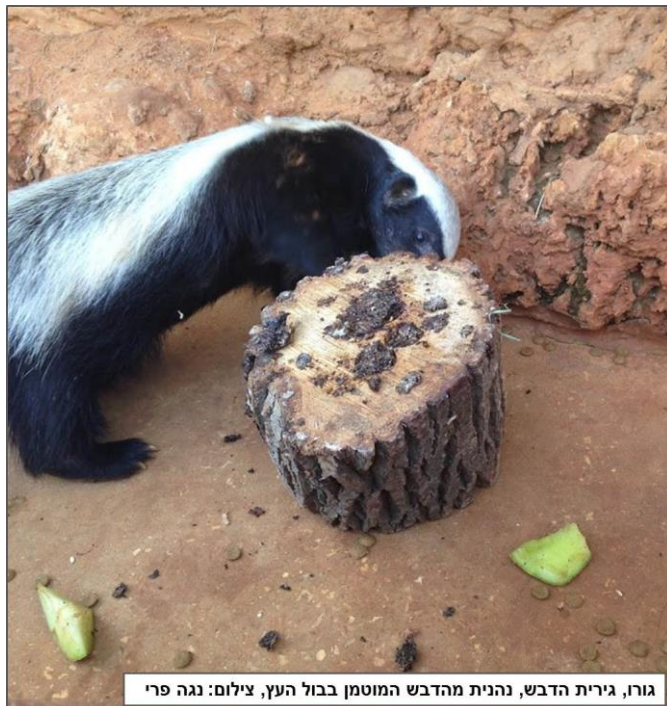
Photo: Ronen Fadida

מישל האהובה הייתה התנשמת הידידותית ביותר מבין התנשמות במושבה המטופלת על ידי מעבדתנו. היא בקעה בגן הזואולוגי בשנת 2004 וגודלה על ידינו, כשכל שלוש שעות (כולל בלילות), האכלנו אותה. מישל בלטה באופייה הנוח וביופייה, שגרמו לכל מי שראה אותה להתאהב בה! היא הייתה ידידותית, אכלה מידינו ואפשרה לכל אחד ליהנות מנוצותיה הרכות והנעימות, תוך שהיא מתמכרת בעיניים עצומות לליטופינו. הודות לאופייה הנוח, נהגנו להוציאה לסיורים של אורחים חשובים שנערכו בגן. היא גם צולמה לתכניות טלוויזיה שונות, ביניהן הסדרה פולישוק ותכניות ילדים שונות, וכיכבה יחד עם דוגמנית בירחון אופנה.

מישל מתה בשיבה טובה, בת 13.5 שנים.

פזית צדיקרי

באמצע ספטמבר, גורו, **גירית הדבש** שלנו, מתה בגיל 27. תוחלת החיים בשבי של מין זה היא 24 שנים, כך שאין ספק שגורו זכתה לאריכות ימים. גורו הייתה אחת משישה גורים של גירית הדבש שנולדו אצלנו בגן הזואולוגי בסוף שנות ה-80, אירוע נדיר ביותר בגני חיות. שמעון ארביב, שהיה מטפל בגן הזואולוגי באותה תקופה, מספר כי לאחר כמה פעמים שבהם הגור הנולד נעלם יום-יומיים לאחר ההמלטה, הוחלט כי בהמלטות הבאות יופרד הגור מהוריו ויגודל על ידי המטפלים בתקופת חייו הראשונה. גורו גדלה בביתו של שמעון, ובתמונה אפשר לראות אותה עם בתו של שמעון, רותם ארביב, שהייתה אז בת שנתיים-שלוש.

גורו, גירית הדבש, נהנית מהדבש המוטמן בבול העץ, צילום: נגה פרי

מתוך ששת הגורים שנולדו בגן הזואולוגי, שניים הועברו לגן החיות בחיפה, שניים לגן החיות התנכ"י בירושלים ושניים נשארו אצלנו – גורו ואחיה. השניים בילו חלק מזמנם כאן בפתרון בעיות: טיפוס על ארגזי עץ כדי להגיע למזון התלוי בחוט מהתקרה, פתיחת קופסאות נס קפה ועוד. בשנתיים האחרונות, [במסגרת פרויקט העשרה](#) שנערך בגן, גורו גם נהנתה מאוד ללקק את הדבש מתוך החורים שנוקבו עבורה בבולי העץ שקיבלה.

שתי גיריות הדבש בחיפה והשתיים בירושלים מתו בגיל 16-17 שנים, שניים מהם בשל גידול בבלוטת התריס. גם בן זוגה של גורו מת בערך באותה תקופה. גם גורו חלתה אז, והמטפלים חשבו שהיא בסוף דרכה, אך היא טופלה וחזרה לאיתנה.

כשנשארה לבדה, גורו, שמעולם לא המליטה, הפגינה התנהגות אימהית כלפי אבנים: היא הייתה נוהגת לאחוז אבן ולהתייחס אליה כאל גור: להכניס אותה אל המחילה ולהוציא אותה ממנה ולשמור עליה ללא הרף.

גורו הייתה גירית הדבש האחרונה שחייתה בגן חיות בארץ. בתחילת ספטמבר התדרדר במהירות מצבה הבריאותי ובאמצע ספטמבר נפרדנו ממנה בצער.

לילו או סטיץ' בארגז העשרה, צילום: נגה פרי

✚ לילו וסטיץ', שני הנמיות

הזכרים שלנו, מתו בשיבה טובה, בהפרש של ימים ספורים זה מזה. השניים הגיעו אלינו לגן הזואולוגי לפני 15 שנה, כגורים יתומים, לאחר שנאספו מצומת פיק ברמת הגולן. השניים היו בני כעשרה ימים בלבד, עיניהם עדיין עצומות. הם גודלו בהאכלת יד ובטיפול צמוד של 24 שעות ביממה על ידי

הסטודנטים שעבדו בגן באותה תקופה. הטיפול המסור הוכתר בהצלחה והשניים גדלו לתפארת.

חוג הצפרות והטבע לילדי גוש דן של החברה להגנת הטבע מתארח בגן הבוטני ובגן הזואולוגי של אוניברסיטת תל אביב

כתבה וצילמה: ענת גל, מדריכת החוג ומטפלת בעזרת בעלי חיים

חוגי הצפרות של החברה להגנת הטבע פועלים בגוש דן מזה שנים רבות. בשנה שעברה נפתח חוג חדש, המיועד לצפרים צעירים ביותר – כיתות ב'-ד'. המטרה המוצהרת של החוג פשוטה: להוציא את הילדים החוצה; לנתק אותם מהמסך ולחבר אותם לטבע בכלל ולציפורים בפרט. בחיפוש אחר המבנה הנכון ביותר של פעילות ותכנים לגיל זה יצרנו שיתוף פעולה עם אוניברסיטת תל אביב. במסגרת שיתוף הפעולה, חלק ממפגשי החוג ייערכו בגן הבוטני ובגן הזואולוגי.

בספטמבר נערך המפגש הראשון **בגן הבוטני**.

בביקור זה עברנו בין כמה בתי גידול שונים: צמחייה מדברית, חורש סבוך, חצבים מקומיים, קקטוסים מיוחדים מרחבי העולם... בצומתי הגן בחרנו כל פעם בשביל אחר, שלקח אותנו לטיול מהאגדות! הכל פרח והרבה יתושים וחרקים התעופפו סביב הפרחים וניסו לטעום אותם, וגם אותנו, בהצלחה. למרות העקיצות, שפע החרקים היה נשנוש נהדר לציפורים קטנות העוברות פה במהלך נדידתן לאפריקה. חטפית אפורה, חטפית לבנת-עורף, עלוויות אפורות וחנקן אדום גב צעיר הם אוכלי החרקים העיקריים שחגגו מול עינינו בין עצי האשל והשיטה המלבבים. בין חטיפי לחטיפי הם גם עצרו לשכשוך ומקלחת במי הנחל. מלבדם, זכינו למצוא בגן הבוטני גם צפרדע נחלים, לטאה זריזה וקבוצת חוקרים שהתעמקה באחד העצים, שבין עליו הייתה זיקית.

באוקטובר ביקרנו **בגן הזואולוגי**, שם זכינו לסיור מיוחד במינו עם מנהל הגן הזואולוגי, ד"ר רון אלעזרי-וולקני. שמענו מרון הסבר על חשיבות הגן ועל המחקר הנעשה בו והוזמנו לביקור אישי וקרוב אצל חלק מבעלי החיים. ביקרנו את להקת השחפים לבני-העין, מין הנמצא בסכנת הכחדה,

ולמדנו מרון על החשיבות העולמית של להקה זו, המתרבה בגן. מיד עם כניסתנו נבהלו מעט השחפים והמגלנים שבחצר והתרחקו מאתנו. אך לאחר כמה דקות של שהייה שקטה בחצר, החלו להתקרב אלינו שלושה גוזלים מתבגרים של שחפים לבני-עין ולבקש מאתנו אוכל. ילדי הקבוצה הצטיידו בכפפות ובפיסות דגים והאכילו אותם בעדינות ובשמחה.

התחנה הבאה הייתה ביקור אצל דורסי הלילה הקטנים ביותר בארץ: השעיר המצוי והשעיר המשורטט. האתגר היה לאתר חמישה שעירים. גודלם הקטן (כ-20 ס"מ גובה) וצבעי ההסוואה המושלמים שלהם הקשו עלינו מאוד למצוא אותם בין גזעי העץ שבחצר, אך ילדי החוג חדי העין הצליחו למצוא את כולם. זכינו לראות מקרוב דורס לילה כה קטן וכה נסתר. המשכנו לטייל בשבילי הגן הזואולוגי, כאשר לצדנו מטיילים טווסים, ברבורים, חסידות וברווזים. הגענו לצפרייה גדולה, וכשהתקרבנו אליה הזמין אותנו מישהו מבפנים להיכנס. מצאנו את הדלת ו"המארח" הגיע לדלת לקבל את פנינו בברכה וברגע שהתיישבנו התיישב גם הוא – על הכתף שלנו! היה זה הנרי - בולבול חסר זנב, שבצעירותו גדל בבית אנושי. אנחנו זכינו לליווי צמוד מרגש וקרוב ממנו לאורך כל הביקור בצפריית החורש החדשה. את הביקור סיימנו ליד התצוגה החדשה של זוג העיטמים לבני-הזנב, עופות גדולים ומרשימים מאוד, הנמצאים בגן למטרות רבייה והשבה עתידית לטבע בישראל. נקווה שיצליחו במשימתם החשובה.

נשמע לכם מהנה? נשמח אם תצטרפו אלינו לפעילות החוג!
לפרטים נוספים והרשמה: 052-4773977, hug.tzaparut@gmail.com

חדשות הגן הבוטני

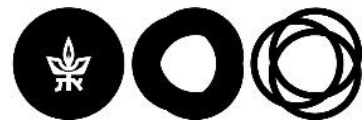
מה הקשר בין אשל לגבינה?

שלושה עצים מהמין אשל היאור (*Tamatis nilotica*), שמקורם מאזור יוטבתה, עתידים להצטרף בקרוב לאוסף צמחי ישראל. האשלים, ששימשו עד כה במחקר גנטי של חוקרי המחלקה למדעי הצמח, הובאו כייחורים ונשתלו בשטח המחקר שבגן לפני כמה שנים, כחלק ממחקר הבוחן את קצב הצימוח של עצים אלו על מים מליחים שנוצרים בתהליך הפקת הגבינות במחלבת יוטבתה. המחקר, בהובלתם של פרופ' אביה זילברשטיין, פרופ' עמרם אשל ופרופ' הלל פרום, נועד לזהות את העצים הכשירים ביותר לגידול מהיר תחת השקיה במי תמלחת ובכך לאפשר יצירת יערות באזורים

אשל היאור, צילום: משה פרי

יובשניים בעולם, אשר יספקו מענה לצורך של התושבים בעצים. כעת, לאחר שהושלם המחקר, האשלים הועברו לגן הבוטני ויישתלו בקרוב בחלקת המדבר.

מחכים לגשם

מחזוריות הנביטה והצמיחה המופיעים בטבע באים לידי ביטוי גם בשתילות המתוכננות בגן הבוטני. על מנת להציג צמחים חד-שנתיים קטנים, שאינם מסוגלים להחזיק בנק זרעים בר-קיימא בקרקע, אנו נדרשים להנביט אותם בכל שנה מחדש במשתלה ולשתול אותם כנבטים צעירים. אולם, מיני צמחים מסוימים, חלקם בעלי זרעים גדולים או כושר נביטה מצוין, מסוגלים לגבור על התחרות הרבה הקיימת בשטח ולנבט בקלות בזריעה ישירה בערוגות התצוגה. צמחים אלו כוללים את תורמוס ההרים, טופח קסיוס, דוגנית ארץ-ישראלית ותגית מצויה, והם יפוזרו בערוגות התצוגה כאשר הטמפרטורות ירדו מעט וירדו גשמים נוספים.

דוגנית ארץ-ישראלית, צילום: יובל ספיר

טופח קסיוס, צילום: גברי שיאון

שתילי פרגה צהובה, צילום: כנרת מנביץ

צמחי מרפא ברחבי הגן

פרגה צהובה (*Glaucium flavum*) הוא צמח רב-שנתי הגדל לאורך מישור החוף, על רכסי הכורכר, קרוב לקו המים. צמחים בוגרים גדלים בגן הבוטני בחלקת צמחי החוף של ארץ ישראל. יחד עם זאת, הפרגה הצהובה שייכת למשפחת הפרגיים (Papaveraceae) ובני המשפחה ידועים כצמחי מרפא ורעל ולכן הועתקו כמה צמחים לחלקת צמחי המרפא והרעל. השתילים הצעירים הועתקו לערוגה הזוכה לקרינת שמש ישירה בחלקו המזרחי של האוסף. באזור אחר של חלקת צמחי המרפא, במקום מוצל יחסית, נשתלו גם נבטים רבים של מליסה רפואית (*Melissa officinalis*), השייכת למשפחת השפתניים.

את חדשות הגנים תוכלו לקרוא גם באתר קמפוס טבע

מליסה רפואית, צילום: יובל ספיר

(Lamiaceae). למליסה הרפואית תכונות ריפוי רבות, בעיקר של מערכת העיכול, והיא ידועה כחומר מרגיע. מליסה רפואית היא צמח בר המופיע בחבל הים-תיכוני בחורש מוצל ובגדות נחלים, ומקור הצמחים שנשתלו בגן הוא בזרעים שנאספו בחורש מפותח בנחל אורן שבכרמל. בהתאם לכך, שתילים אחדים נשתלו גם בגן האקולוגי, על גדות הנחל הזורם בחורש.

זרקור למחקר – מנגנון יצירת מינים באירוסי ההיכל

לאחרונה הושלם בגן הבוטני מחקר על המנגנונים שמפרידים בין מינים בקבוצת אירוסי ההיכל (Iris section Oncocyclus). המחקר נערך על ידי אינה אוסמולובסקי, תלמידת מחקר לתואר שני, בהנחיית ד"ר יובל ספיר, מנהל הגן. במחקר נבדקה עוצמת מחסומי הרבייה השונים בין כל שמונת המינים של אירוסי ההיכל בישראל. רוב המחקר נערך באוסף האירוסים שבבית הרשת באזור המחקרי שבגן, וכלל גם עבודה חישובית שבדקה את פוטנציאל התפוצה של מיני האירוסים השונים על פי ההתאמות האקולוגיות שלהם. תוצאות המחקר מעידות כי תהליך התפצלות המינים בקבוצת אירוסי ההיכל נגרם בעיקר עקב התאמות אקולוגיות של כל מין לבית הגידול שלו, ובאופן משני גם עקב הפרדה בזמן הפריחה של המינים השונים. זהו מחקר חשוב שיתרום גם לשמירה על אירוסי ההיכל, שנכללים ברשימת המינים האדומים של צמחים בסכנת הכחדה.

היכל האירוסים, צילום: כנרת מנביץ

גולנית ערב, צילום: יעל אורגד

קטלוג הזרעים – עונת הסתיו

הגן הבוטני עוסק בהחלפת חומר צמחי עם מוסדות מחקריים ועם גנים בוטניים אחרים מרחבי העולם, במסגרת אמנה בינלאומית הקובעת סטנדרטיים לשמירה על המגוון הביולוגי. קטלוג הזרעים הזמינים בכל גן בוטני נקרא index seminum ודרכו מתקבלות הזמנות. השנה קיבלנו כמה הזמנות עבור זרעים של גולנית ערב. *Globularia arabica*), בן שיח ממשפחת הלחכיים (*Plantaginaceae*), אשר פורח בצבע כחול מרשים ומשגשג על גבעות הכורכר של הגן הבוטני. השם גולנית נובע מהדמיון של התפרחות לצורת כדור וזה גם פירוש השם בלטינית. תקופת

הפריחה הארוכה המאפיינת את הגולנית וכן התאמתה לבתי גידול יובשניים הופכים אותה לצמח המתאים מאוד לגינון חסכוני במים. בעקבות ההזמנות שקיבלנו, מתנדבי הגן החרוצים יצאו לאסוף את הזרעים במשך הקיץ, וכעת, בעונת הסתיו, הם עוסקים בניקוי הזרעים וספירתם. לצערנו,

בדומה לעדויות קודמות בטבע, התברר לנו כי לצמח זה אחוזי חנטה נמוכים מאוד, ועל אף שנאספו קרקפות רבות, נמצאו זרעים בודדים בלבד. זהו נושא מעניין לבחינה, אך בינתיים נראה שההזמנות של זרעי גולנית תישארנה ללא מענה.

פינת המעקב

עדכונים מהמדבר: בחדשות הקיץ כתבנו על שתילות חדשות ומעניינות של צמחי מדבר, אשר נשתלו בחלקת המדבר באוסף צמחי ישראל. בזכות השקיה מבוקרת, עישוב צמחים מתחרים, חיפוי אבן מסביב לשתילים ומעקב, השתילים הצעירים גדלו מאוד וכעת גם ניתן ליהנות מפריחתם. ביניהם, מרווה מצרית (*Salvia aegyptiaca*), טפרוסיה נאה (*Tephrosia*)

טפרוסיה נאה, צילום: גברי שיאון

מוריקה מבריקה, צילום: גברי שיאון

Farsetia), פרסטיה מצרית (*apollinea*), מוריקה מבריקה (*aegyptia*), קזוח עקום (*Pituranthos tortuosus*), קזוח תלת-קרני (*Pituranthos triradiatus*) ופגוניה רכה (*Fagonia mollis*).

חדשות מאתר הבנייה: נמשכת ההקמה של רחבת הכניסה החדשה לגן. בחודשיים האחרונים הונחו תשתיות חשמל ומים חדשות ונבנו קירות אבן נמוכים, שתוחמים את הערוגות המחודשות מסביב לרחבה. הקירות יובילו את המבקרים העתידיים בגן אל תוך האזור הים-תיכוני של הגן האקולוגי.

רחבת הכניסה, מבט על, צילום: כנרת מנביץ